

WSA w Białymstoku: Wsparcie przyznawane na gruncie ustawy o pomocy społecznej, bez względu na jego rodzaj, ma charakter jedynie przejściowy i zakłada wykształcenie odpowiednich postaw u osób z niej korzystających, w celu pokonania życiowych trudności. Przepis art. 41 ustawy o pomocy społecznej nie może w żadnym razie prowadzić do powstania sytuacji, w której wnioskodawca uczyni z pomocy społecznej swoje stałe źródło utrzymania.

W sprawie strona zwrócił się o przyznanie zasiłku celowego na: zakup pieca tzw. kozy do ogrzania domu; ocieplenie i remont częściowo spróchniałego i załamane sufitu; wymianę dwóch spróchniałych i nieszczelnych okien; wymianę starej aluminiowej instalacji elektrycznej; doprowadzenie bieżącej wody do domu; dojazdu do gabinetu rehabilitacyjnego oraz dojazdu do lekarzy specjalistów i lekarza rodzinnego oraz zakup okularów; zakup potrzebnych leków w tym bez recepty; zakup maści przeciwwzapalnych i rozgrzewających; dresu i obuwia do rehabilitacji; dokończenie wygospodarowanego pomieszczenia na łazienkę i ubikację; remont i naprawę ciągnika (silnika, skrzyni biegów, układu kierowniczego i jezdnego, hamulców); naprawę rozrzutnika (wymianę łożysk, zębatek i łańcucha); zakup opony; zakup paliwa do ciągnika; zakup nawozów i środków ochrony roślin.

Ponieważ strona przekroczyła kryterium dochodowe organ rozważył możliwość przyznania zasiłku celowego na podstawie art. 41 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej tj. w szczególnie uzasadnionym przypadku, jednak okoliczności uzasadniających zastosowanie tej podstawy przyznania pomocy nie stwierdził. Organ uzasadniając odmowę, wskazał, że sytuacja wnioskodawcy nie jest krytyczna i na tyle odbiegająca od sytuacji innych osób wnoszących o pomoc, aby uzasadniała przyznanie pomocy na szczególnych zasadach. Nie wystąpiły nieprzewidziane, nadzwyczajne i wyjątkowe okoliczności, których nie dało się przewidzieć a skutkujące koniecznością przyznania wyjątkowego wsparcia. Organ podkreślił, że ani stan budynku mieszkalnego (w którym zamieszkuje od 35 lat), ani gospodarstwa, ani stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadniają potraktowania jego sytuacji jako wyjątkowej. Z kolei zaspokojenie zgłoszonych potrzeb przekracza możliwości finansowe Ośrodka Pomocy Społecznej i jego roczny budżet. Zdaniem organu pierwszej instancji, wnioskodawca nie podejmuje kroków celem wyraźnej poprawy swojej sytuacji. Organ wskazał, że strona otrzymuje wsparcie z OPS. Organ podkreślił, że strona od wielu lat prowadzi hodowlę bydła i gdyby była nie rentowna (jak twierdzi) oraz gdyby stan zdrowia nie pozwalał na jej prowadzenie, to wnioskodawca powinien zmienić zatrudnienie na mniej uciążliwe np. w zakładzie pracy chronionej. SKO utrzymało w mocy decyzję odmowną.

Sąd rozpatrujący sprawę przyznał rację organom. Sąd podkreślił, że rodzaj, forma i rozmiar świadczeń z pomocy społecznej powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy ale i możliwości pomocy społecznej. Świadczenia z pomocy społecznej mają jedynie charakter pomocniczy, tzn. są przyznawane w zakresie, w jakim osoby ubiegające się o ich przyznanie same we własnym zakresie nie są w stanie ich zapewnić. A zatem wsparcie przyznawane na gruncie ustawy o pomocy społecznej, bez względu na jego rodzaj, ma charakter jedynie przejściowy i zakłada wykształcenie odpowiednich postaw u osób z niej korzystających, w celu pokonania życiowych trudności.

Wyrok WSA w Białymstoku z 21 kwietnia 2022 r. sygn. II SA/Bk 858/21.

Źródło: [CBOSA](#)